

I forbindelse med den strukturkommission, der nu nedsættes, er det dog Dansk Folkeparti meget magtpåliggende, at arbejdet ikke bør føre til forberedelse af tvangsmæssige kommunesammenlægninger. Vi mener, at mindre kommuner kan nå langt igennem udvikling af faglige samarbejder over kommunegrænserne.

I de tilfælde, hvor samarbejde over kommunegrænserne fører til et stærkt lokalt ønske om sammenlægning, bør denne mulighed kunne benyttes, men hele tiden med respekt for det kommunale selvstyre og på grundlag af en lokal folkeafstemning.

Så vil jeg godt understrege, at netop nedsættelsen af strukturkommissionen må og skal medføre, at amterne nu lægger bånd på sig selv, indtil opgavefordelingen ligger fast. Til gengæld vil jeg gerne igen forsikre, at Dansk Folkeparti står last og brast med regeringen, når det gælder skattestoppet.

Storm P., som jo har sagt så meget klogt, sagde engang, at der i livet kun var to ting, man kunne være sikker på, skatteforhøjelser og døden, idet han dog tilføjede, at disse ting beklageligvis optræder i omvendt rækkefølge.

Kl. 13.50

Det ville have overrasket og sikkert også glædet Storm P., at danskerne nu har haft skattestop i næsten et helt år. Det er jo ganske usædvanligt på de her breddegrader, og det synes jeg man skal tage med, når man nu kommer ind på denne her skattediskussion: Tænk engang, skatter og afgifter er ikke steget i næsten et år! Det er jo epokegørende.

Det pudsig er, at når den socialistiske del af Folketinget omtaler skattestoppet, betragtes det som noget utrolig negativt. Skattestoppet bliver kaldt en klods om benet og et snærende bånd, mens den reaktion, man møder rundt omkring i landet, er helt modsat. Derude oplever man faktisk skattestoppet som en utrolig lettelse, noget, som man aldrig nogen sinde havde troet var muligt. Det koster jo faktisk at lave et skattestop. Og selvfølgelig skal man også hele tiden, når man omtaler skattelettelser, som der også er behov for, nævne de områder, hvor man vil finde nogle besparelser.

Det er hårdt, ingen tvivl om det, men det er sandheden, at skattelettelser naturligvis bør betyde besparelser andre steder og ikke bare omlægninger, sådan som nogle af partierne har været inde på. Og så skal det vel at mærke sikres, at besparelserne ikke kommer til at ramme de svageste borgergrupper.

Med den megen debat, der har været om dyrevelfærd – og godt for det – bl.a. i forbindelse med de rædselsfulde dyretransporter, var det skuffende for Dansk Folkeparti, at statsministerens åbningstale ikke indeholdt et eneste ord om dyrevelfærd. Jeg må anerkende, at regeringen i løbet af 2002 har vist sin velvilje over for Dansk Folkepartis krav, men dyretransportområdet er et af de områder, hvor regeringen går alt for meget på listefodder for ikke at genere EU. Jeg vil godt gøre opmærksom på, som jeg har gjort det før, at vi er villige til at udnytte det alternative flertal i Folketinget for at få vores krav om dyretransporter gjort til dansk lov.

Dansk Folkeparti anerkender, at regeringen i sin første tid har lagt vægt på at forhøje straffesanktionerne for vold og voldtægt. Det var sandelig også på tide.

Jeg konstaterer også fra statsministerens tale, at man vil have mere politi på gaderne, og det kan jo kun glæde. Det skaber en enorm trykthed for borgerne, når der er politi på gaden, og jeg vil opfordre regeringen til at gøre en indsats for at få flere politifolk skubbet væk fra papirarbejdet og ud på gader og stræder – måske også skubbet væk fra de vogne, hvor de skal sidde og overvåge, om folk nu overholder fartgrænserne. Det er noget, som selvfølgelig skæpper i regeringens kasse, for det er – som det har været udtrykt, også da regeringen var i opposition – en pengemaskine. Jeg tror, at politifolk gør langt, langt mere gavn, hvis de er ude på gaderne for at sørge for, at der er lov og orden, og at borgerne kan færdes trygt.

Jeg må også sige, at med hensyn til rockerne synes jeg, at regeringen har været noget spagfærdig. Det var også et område, som vi manglede lidt i statsministerens åbningstale. Ikke mindst de seneste dages debat har jo gjort, at det er meget aktuelt.

Medierne gjorde i sin tid en masse ud af en fredsaftale imellem Hells Angels og Bandidos, hvor en repræsentant fra hver trykkede hinanden i hånden og faldt hinanden om halsen, mens tv-kameraerne snurrede. Ren idyl efter et par somre, hvor HA og Bandidos havde myrdet hinanden rundt omkring på gaderne. Vi var faktisk nogle stykker, der allerede i samme time advarede om, at det idylliske overfladebillede af to fjender, der rækker hinanden hånden, ikke ville betyde, at det modbydelige gangstervælde, som de to organisationer med deres medløbergrupper havde skabt, ville ophøre.